

APELACIONI SUD
PRIŠTINA

Broj predmeta: PAKR 397/14
Dana: 24. marta 2015. g.

Osnovni sud: Priština, PKR 955/13

Original: **Engleski**

Apelacioni sud, u veću sastavljenom od sudije Apelacionog suda EULEX-a Hajnalka Veronika Karpati, kao predsedavajuće sudije i sudije izvestioca, sudije Apelacionog suda EULEX- a Elka Filcheva- Ermenkova i Kosovskog sudije Apelacionog suda Fillima Skoro, kao članova veća, uz asistenciju Alana Vasaka, EULEX pravnog savetnika, u svojstvu zapisničara,

u predmetu protiv optuženog:

I.R.;

Optužen u Optužnici specijalnog tužilaštva Republike Kosovo (STRK) PPS 85/2013, koja je podneta 25. septembra 2013. g. za:

Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz članova 22. i 142. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, trenutno kažnjivo prema članovima 31. i 152. Krivičnog zakona Republike Kosovo, povredom Zajedničkog člana 3. četiri Ženevske konvencije iz 1949. godine, i članova 4, 5 (1) Dopunskog protokola II od 8. juna 1977. godine, kojim su dopunjene ženevske konvencije iz 1949, sve propise međunarodnog prava na snazi u vreme unutrašnjeg oružanog sukoba na Kosovu i u svim materijalnim vremenima, Optuženi, kao pripadnik rezervnog sastava policije Srbije, u saizvršilaštvu sa najmanje deset ostalih pripadnika različitih srpskih snaga (uključujući i rezervnu policiju i paravojnu službu), povredio je telesni integritet i zdravlje oko 40 muškaraca civila albanske nacionalnosti (uključujući i B.B., H.B. i D.B.) okupljenih na autobuskoj stanici u Kosovu Polju, u opštini Kosovo Polje, dana 26. marta 1999. godine.

presuđen u prvostepenom postupku od strane Osnovnog suda u Prištini Presudom PKR 955/13 od 12. februara 2014. g., kojom je optuženi I.R. oglašen krivim i osuđen kaznom zatvora u trajanju od 8 (osam) godina;

odlučujući po žalbi branica Miodraga Brkljača izjavljenoj 28. aprila 2014. g. na presudu PKR 955/13, Osnovnog suda u Prištini 12. feburara 2014. g.;

nakon razmatranja odgovora STRK- a, podnetog 20 maja 2014. g.

nakon razmatranja predloga Apelacionog državnog tužioca, podnetog 22. avgusta 2014. g.

nakon održavanja sednice otvorene za javnost od strane Apelacionog suda 24. marta 2015. g.;

nakon većanja i glasanja 24. marta 2015. g.

postupajući shodno članovima 389. 390. 394. 398. i 401. Zakonika o krivičnom postupku Kosova (ZKP);

donosi sledeću:

PRESUDU

I. Odbija se kao neosnovana žalba branioca Miodraga Brkljača za optuženog I.R. na presudu Osnovnog suda u Prištini PKR 955/13 od 12. feburara 2014. g.

II. Presuda Osnovnog suda u Prištini PKR 955/13 od 12. feburara 2014. g. se *ex officio* preinačuje u delu odluke o kazni. Kazna izrečena optuženom I.R. za krivično delo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, počinjeno u saizvršilaštvu, shodno članovima 22. 142. KZ SFRJ se preinačuje na sledeći način:

Optuženi I.R. se osuđuje na zatvorsku kaznu u trajanju od 6 (šest) godina. Vreme provedeno u zatvoru biće uračunato u kaznu.

III. U preostalim delovima presuda se potvrđuje.

OBRAZLOŽENJE

I. ISTORIJAT POSTUPKA

Dana 14. novembra 2012. g., tužilac STRK- a je pokrenuo krivičnu istragu protiv optuženog.

Dana 25. septembra 2013, specijalni tužilac je podneto optužnicu PPS 85/2013 od 24. septembra 2013. g.

Optuženi je uhapšen 26. jula 2013. g. i od tada se nalazi u sudskom pritvoru.

Glavni pretres u predmetu je održan 15. 16. 22. i 28. januara 2014. g., i 4. 6. i 12. feburara 2014. g. a presuda je doneta 12. feburara 2014. g. Sudsko veće je posebnim rešenjem takođe produžio sudski pritvor optuženom do pravosnažnosti presude.

Presuda u pisanom obliku je uručena optuženom 14. aprila 2014. g. i braniocu 11. aprila 2014. g. Optuženi je preko svog branioca izjavio žalbu na presudu 28. aprila 2014. g.

Dana 20. maja 2014. g. STRK je podnelo odgovor na žalbu

Predmet je upućen Apelacionom sudu za rešavanje po žalbi 1. avgusta 2014. g.

Dana 22. avgusta 2014. g., Apelacioni državni tužilac je podneo predlog.

Sednica veća Apelacionog suda je održana 24. marta 2015. g. u prisustvu optuženog, njegovog branioca i Apelacionog državnog tužioca Judit Eva Tatrai.

Veće je održalo većanje i glasanje 24. marta 2015. g.

II. PODNESCI STRANA

A. Žalba odbrane

Branilac Miodrag Brkljač je izjavio žalbu u ime optuženog zbog

- a. Bitne povrede odredaba krivičnog postupka
- b. Povrede krivičnog zakona
- c. Pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- d. Odluke o krivičnoj kazni

i predložio je Apelacionom sudu da ukine presudu i predmet vrati na ponovno suđenje.

Obrana tvrdi da nema dokaza da su svedoci optužbe zapravo sa sigurnošću identifikovali optuženog. Osnovni sud je pogrešno ocenio izvedene dokaze, pogrešno utvrdio činjenično stanje i, samim tim, pogrešno primenio materijalno pravo kada je optuženog oglasio krivim, umesto da ga oslobodi od optužbe.

Obrana dalje tvrdi da Osnovni sud nije postupio u skladu sa rešenjem Vrhovnog suda Kosovo Kz. Br. 186/03 (V.), jer Osnovni sud nije precizno ispitao iskaze svedoka. Osnovni sud je u potpunosti zapostavio protivurečnosti i nedoslednosti u iskazima, koje su trebale da dovedu do zaključka da svedoci nisu mogli da budu tretirani kao verodostojni i pouzdani. Svedoci H.J., S.G., H.B., N.B. i S.J. su svi dali nedosledne i protivurečne izvaje i, samim tim, ne treba pružiti verodostojnost njihovoj identifikaciji optuženog na mestu zločina. Tvrdnja Osnovnog suda da je uzeo u obzir nedoslednosti i protivurečnosti je netačna, i nedostaje pravilno i detaljno obrazloženje zbog čega je Osnovni sud smatrao da su iskazi određenih svedoka verodostojni.

U zaključku, velike i brojne razlike u iskazima svedoka koji su identifikovali optuženog treba, u najmanju ruku, da ozbiljno dovedu u pitanje da li je optuženi bio priustan na mestu zločina, i zbog toga, presuda treba da bude ukinuta.

Obrana takođe ističe da nije prihvatljivo to što je krivična prijava podneta nakon više od 11. godina od kada je krivično delo izvršeno.

Obrana dalje predlaže da se odmah ukine mera sudskog pritvora, kako bi optuženi mogao da se brani sa slobode.

B. Odgovor STRK- a

Specijalni tužilac je podnela odgovor na žalbu branioca Brkljač Miodraga i zatražila je da Apelacioni sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi presudu Osnovnog suda.

Specijalni tužilac tvrdi da je jasno iz pisane presude da je Osnovni sud iscrpno i kompetentno razmotrio činjenično stanje i dokaze i stoga nema osnova za žalbu na osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Specijalni Tužilac dalje tvrdi da je očigledno iz pisane presuda da je Osnovni sud veoma pažljivo razmotrio pitanje identifikacije. Osnovni sud je pažljivo izmerio, razmotrio i obrazložio sve navodne nedoslednosti ili konfliktne dokaze koje je obrana pokrenula u svojoj žalbi. Osnovni sud je stoga pravilno ispunio svoju dužnost u skladu sa članom 370. ZKPK- a.

U vezi sa tim da se stvar prijavi ranije, tužilac tvrdi da su neki svedoci zaista prijavili incident ranije.

C. Predlog Kancelarije Apelacionog tužilaštva

Apelacioni tužilac je podnela predlog da se žalba odbije kao neosnovana, da se potvrdi presuda Osnovnog suda u celosti i da se takođe kao neosnovan odbije predlog za ukidanje mere sudskog pritvora.

Apelacioni tužilac podržava odgovor tužioca STRK- a.

Apelacioni tužilac dalje tvrdi da iskazi svedoka u ovom predmetu ispunjavaju standardne navedene u odluci Vrhovnog suda Kosova Kz. Br. 186/03, jer se protivurečnosti i nedoslednosti u izjavama svedoka ne odnose na radnje koje se pripisuju optuženom ili vremenu i mestu njegovih radnji. Pored toga, protivurečnosti na koje je ukazao branilac se ne odnose na prepoznavanje optuženog od strane svedoka, jer su ga svi prepoznali pošto je on dugo vremena bio njihov komšija, a ne na osnovu njegove odeće i onoga što je nosio na glavi. U zaključku, apelacioni tužilac tvrdi da je žalba bez osnova.

III. NALAZI VEĆA

A. Nadležnost

Na osnovu člana 472 (1) ZKP- a, veće je razmotrilo svoju nadležnost i pošto strane nisu imale prigovora, veće će izneti sledeće. U skladu sa Zakonom o sudovima i zakonom o nadležnosti, odabiru i raspodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu – zakon br. 03/L-053, izmenjen i dopunjen zakonom br. 04/L-273, a pojašnjen sporazumom između šefa Euleksa na Kosovu i Sudskog saveta Kosova od 18. juna 2014. g., veće zaključuje da EULEX ima nadležnost nad predmetom i da je veće nadležno da reši ovaj slučaj u sastavu od jednog kosovskog sudije i dvoje sudija EULEX-a.

B. Prihvatljivost žalbe

Žalba je prihvatljiva. Optuženom je uručena obrazložena presuda 14. aprila 2014. g. Žalba je u ime optuženog izjavljena u roku od 15 dana shodno članu 380 (1) ZKP. Žalba je izjavljena od stane ovlašćenog lica i sadrži sve druge informacije shodno članu 376. *et seq* ZKP- a.

C. Verodostojnost i pouzdanost svedoka

Obrana osporava verodostojnost i pouzdanost svedoka H.J., S.G., N.B.1, N.B.2, S.J., B.B. i H.B. i navodi da optuženi nije bio priustan na mestu zločina, te da je stoga nevin. Žalba odbrane elaborira nedoslednosti i protivurečnosti izjava svedoka, uglavnom u vezi sa iskazima svedoka o odeći optuženog, na koju se zasniva identifikacija optuženog na mestu zločina.

Kao opštu napomenu u vezi izjava svedoka, veće napominje da je svesno teškoća vezanih za dokaze o identifikaciji i/ili prepoznavanju i da treba pažljivo da oceni svaki takav dokaz, pre nego što ga prihvati kao osnov za održavanje osude.¹ Imajući to u vidu, veće je pažljivo analiziralo izjave svedoka u ovom krivičnom postupku zajedno sa obrazloženjem Osnovnog suda u pobijanoj presudi. Veće je dalje pažljivo razmotrilo argumente predstavljene u žalbi, odgovor STRK-a i predlog Apelacionog tužioca.

Osnovni sud je u pobijanoj presudi detaljno analizirao dokaze izvedene tokom glavnog pretresa. Po mišljenju veća, Osnovni sud je došao do logičnih zaključaka u svojoj oceni tih dokaza. Veće je ispitalo temeljnu analizu činjeničnih nalaza koja je predstavljena na stranicama 48-65 pobijane presude (paginacija engleske verzije), i usvaja tu analizu u celini. Veće je sa posebnom pažnjom razmotrilo analizu Osnovnog suda u vezi sa nedoslednostima i protivurečnostima iskaza svedoka, iznesene u pobijanoj presudi na stranicama 55-57 (paginacija engleske verzije). Veće je u potpunosti uvereno u zaključke i obrazloženje Osnovnog suda i ne nalazi protivurečnosti u stavu Osnovnog suda. Veće se slaže sa ovim obrazloženjem i, pored toga, nalazi da je u saglasnosti sa načelima utvrđenim u odluci Vrhovnog suda Kosova Kz. Br. 186/03 (V.).

Veće ne vidi potrebu da ponovi kompletnu detaljnu analizu Osnovnog suda. Veće će ipak elaborirati o sledećem:

a. S.G., N.B., S.J. i H.B.

Svedoci S.G., N.B., S.J. i H.B. su svi identifikovali optuženog kao jednog od saizvršilaca koji su izvršavali krivično delo 26. marta 1999.

Ukratko:

- S.G. je dala iskaz da je poznavala optuženog otkada je optuženi bio klijent u njenoj prodavnici i da je poznavala porodicu optuženog 6 do 7 godina. Ona je izjavila da je prepoznala optuženog na mestu zločina i da ga je pitala da li je on "I" na šta je optuženi odgovorio da jeste.²

¹ *Tužilac protiv Kupreskića et al. (drugostepena presuda)*, IT-95-16-A, Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju (MKSJ), 23. oktobar 2001., stav 34-41. *Tužilac protiv Clément Kayishema i Obed Ruzindana (prvostepena presuda)*, ICTR-95-1-T, Međunarodni krivični sud za Ruandu (MKTR), 21. Ma. 1999., stav 71-72. *Tužilac protiv Haradinaj et al. (prvostepena presuda)*, IT-04-84-T, Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju (MKSJ), 3. april 2008., stav 29.

² Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13) sa sednice koja je održana 22. januara 2014., strana 9 (verzija na engleskom jeziku).

- N.B. je dala izjavu da je poznavala optuženog još od detinjstva i da je bio njen komšija. Ona je izjavila da je prepoznala optuženog po figuri i njegovom glasu.³
- S.J. je izjavio da je poznao optuženog od kada su ili deca i da su živeli u blizini jedan drugom. On je izjavio da je poznao optuženog veoma dobro i da ga je pre rata viđao s vremena na vreme. On je izjavio da je prepoznao optuženog po načinu govora i njegovog lica.⁴
- H.B. je dala iskaz da je optuženi bio njen sused i da ga je porodica njenog supruga poznavala od ranije. Ona je izjavila da je prepoznala optuženog na osnovu toga kako je građen i pošto su se saizvršioci međusobno dozivali po imenu.⁵

Svi svedoci su prepoznali optuženog kao jednog od saizvršioca koji je bio priustan tokom nastanka krivičnog dela. Pored toga, jasno je iz izjava da su svi svedoci poznavali optuženog iz ranijih iskustava pre nego što je krivično delo počinjeno 26. marta 1999. g. Veće smatra da je pouzdanost prepoznavanja i identifikacije optuženog od strane svedoka ojačano time što su svedoci poznavali optuženog pre krivičnog dela.

Imajući u vidu gore navedeno i s obzirom na okolnosti- kao što je navedeno na stranicama 48. do 57. pobijane presude (paginacija na engleskoj verziji) - identifikacije optuženog od strane svedoka, veće nalazi da su iskazi relevantnih svedoka o identifikaciji optuženog na mestu zločina verodostojni i pouzdani. S tim u vezi se veće slaže sa ocenom Osnovnog suda da postoji dovoljno pouzdanih i verodostojnih dokaza u vidu izjava svedoka da utvrdi da je optuženi zaista bio prisutan na mestu zločina.

Što se tiče nedoslednosti i protivurečnosti izjava svedoka u vezi sa odećom optuženog, veće smatra da je tačna odeća optuženog manje važno pitanje koje se može objasniti netačnom percepcijom ili lošim pamćenjem, što ne utiče na pouzdanost izjava u celini. Posebno s obzirom na grupu počinilaca koja se sastajala od brojnih lica i jedno ili više lica u grupi su mogli nositi (smešu) gore pomenute odeće i da time utiču na pamćenje svedoka u vezi sa tačnom odećom optuženog. S tim u vezi, veće nalazi nedoslednosti i protivurečnost izjava svedoka

-S.G., koja je identifikovala optuženog na mestu zločina i opisala da je nosio policijsku odeću i masku⁶;

-N.B., koja je identifikovala optuženog na mestu zločina i opisala je da je nosio kamuflažne pantalone i masku⁷;

³ Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13, GJPP 413/2012, PPS 85/2013) sa sednice koja je održana 16. januara 2014. strana 23. i 25. (verzija na engleskom jeziku).

⁴ Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13, GJPP 413/2012, PPS 85/2013) sa sednice koja je održana 16. januara 2014., strana 5 i 9 (verzija na engleskom jeziku).

⁵ Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13) sa sednice koja je održana 22. januara 2014., strana 18 i 23 (verzija na engleskom jeziku).

⁶ Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13) sa sednice koja je održana 22. januara 2014., strana 7 (verzija na engleskom jeziku).

⁷ Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13, GJPP 413/2012, PPS 85/2013) sa sednice koja je održana 16. januara 2014., strana 23 (verzija na engleskom jeziku).

-S.J., koji je identifikovao optuženog na mestu zločina i opisao da je nosio odeću paravojne službe, šlem sa viziorom a ispod nje crnu kapu⁸; i

-H.B., koja je identifikovala optuženog na mestu zločina i opisala da je nosio zelene pantalone, belu majicu i maramu⁹,

kao prihvatljive razlike. Po mišljenju veća, gore navedene razlike ne umanjuju verodostojnost i pouzdanost dokaza izjava svedoka u vezi prepoznavanja i identifikacije optuženog.

b. H.J.

Što se tiče svedokinje H.J., ona nije lično identifikovala optuženog na mestu zločina, već je umesto toga čula kada je njen stric rekao "I" je ovde. Njena izjava u vezi prisustva optuženog na mestu zločina je prema tome posredan dokaz, ali se može koristiti da potkrepi iskaz svedoka S.G., N.B., S.J. i H.B.. Veće napominje da u njenoj prvoj izjavi u martu 2012. g. H.J. nije pomenula da joj je njen stric rekao "I." je ovde. Međutim, Osnovni sud je već pokrenuo ovo pitanje prilikom ispitivanja H.J. tokom glavnog pretresa 28. januara 2014. g. Predsedavajući sudija je pitao H.J. zašto nije pomenula primedbu njenog strica tokom njene prve izjave u martu 2012. g. kada joj je postavljeno pitanje da li je poznavala nekog od počinitelaca. U odgovoru na ovo pitanje, H.J. je odgovorila: „*On me je pitao da li ih poznajem i ja sam rekla ne, jer ih ne poznajem, ja sam samo čula kada je moj stric rekao ono što sam vam rekla da je rekao*“¹⁰. Osnovni sud je pored toga pokrenuo ovo pitanje u pobijanoj presudi, na strani 30 presude (paginacija engleske verzije). Shodno tome, Osnovni sud je izričito ocenio ovo pitanje i nakon toga je došao do zaključka da ne umanjuje verodostojnost i pouzdanost izjave svedoka. Veće ne vidi razlog da je u tome Osnovni sud pogrešio i veće se slaže sa obrazloženjem Osnovnog suda.

c. N.B. i B.B.

Prilikom utvrđivanja konkretnog pitanja prisustva optuženog na mestu zločina, nije se oslanjalo na iskaze svedoka N.B. i B.B., pa će se veće stoga uzdržati od tumačenja njihovih izjava i biće dovoljno pozvati se na nalaze Osnovnog suda, kako je navedeno na stranicama 48. i 49. pobijane presude (paginacija engleske verzije), koje ovo Veće potvrđuje.

d. Imovinski spor

Odbrana navodi da motivacija svedoka za optuživanje optuženog proizilazi iz imovinskog spora. To je veoma ozbiljan navod, ali nije tačan.

Nakon što je Veće pažljivo razmotrilo argumente predstavljene od strane odbrane, obrazloženje Osnovnog suda i spise predmeta u celini, nije ubeđeno od strane optuženog kada tvrdi da su svedoci izmislili prepoznavanje i identifikaciju o kojoj su svedočili. Osnovni sud je adekvatno

⁸ Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13, GJPP 413/2012, PPS 85/2013) sa sednice koja je održana 16. januara 2014., strana 11 (verzija na engleskom jeziku).

⁹ Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13) sa sednice koja je održana 22. januara 2014., strana 19 (verzija na engleskom jeziku).

¹⁰ Zapisnik o glavnom pretresu Osnovnog suda u Prištini (PKR 955/13, GJPP 413/2012, PPS 85/2013) sa sednice održane 28. januara 2014., strana 12 (verzija na engleskom jeziku).

pokrenuo ovo pitanje u pobijenoj presudi, na strani 42-43 (paginacija engleske verzije) i pošto odbrana nije iznela nove argumente, veće potvrđuje zaključak i obrazloženje Osnovnog suda.

e. Zaključak

U zaključku, veće je uvereno da je Osnovni sud potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i da argumenti navedeni u žalbi ne podrivaju ove nalaze. Žalba odbrane se prema tome odbija kao neosnovana.

D. Vremenski period

Odbrana pokreće pitanje protoka relativno dugog vremenskog perioda od pojave krivičnog dela do podnošenja krivične prijave. Međutim, odbrana nije uspeła da definiše nikakvu pravnu posledicu ili navodnu povredu po tom pitanju. U meri u kojoj odbrana navodi kršenje zastarelosti, takav argument je nejasan, a takođe i neosnovan. Shodno članu 100. KZ SFRJ i člana 111. ZKP- a zastarelost se ne primenjuje na krivična dela ratnog zločina. Shodno tome, nema povreda u tom pogledu.

E. Oružani sukob

Veće se slaže sa obrazloženjem Osnovnog suda da je na Kosovu, uključujući i Kosovo Polje postojao oružani sukob 26. marta 1999. g. kada je krivično delo počinjeno. Štaviše, veza između ponašanja optuženog i navedenog oružanog sukoba je takođe ispravno utvrđena od strane Osnovnog suda. S obzirom da odbrana nije osporila postojanje oružanog sukoba, niti elemente osnovnog krivičnog dela, veće će se uzdržati od daljeg elaboriranja po ovom pitanju. Veće potvrđuje nalaze Osnovnog suda, kako je navedeno na stranicama 8- 24 pobijane presude (paginacija engleske verzije)

F. Pogrešna primena krivičnog zakona

Iako to odbrana ne tvrdi, veće *po službenoj dužnosti* nalazi da, iako se Osnovni sud pravilno oslonio na KZ SFRJ i Uredbu UNMIK-a 1999/24, Uredba UNMIK-a 2000/59 se ne primenjuje na ovaj krivični postupak. Apelacioni sud je prethodno razmatrao ovo pitanje i u drugim predmetima i veće, stoga, ponavlja svoje nalaze iz predmeta G.¹¹

Važeći zakon u vreme kada je krivično delo izvršeno je bio KZ SFRJ. Uredba UNMIK-a 1999/24 je propisala da je zakon koji je bio na snazi na Kosovu 22. marta 1999. godine važeći zakon. U članu 3 uredbe je navedeno da će se smatrati da će ona stupiti na snagu 10. juna 1999. godine. U članu 1.5 uredbe 1999/24, ukinuta je smrtna kazna.

¹¹ Odluka Apelacionog suda (G), PAKR 55/14, 29. oktobar 2014, str. 21 et seq.

Dana 27. oktobra 2000. godine, specijalni predstavnik generalnog sekretara je proglasio Uredbu UNMIK-a 2000/59 koja je sadržala sledeću odredbu u članu 1.6:

„Za svako krivično delo za koje je zaprećena smrtna kazna prema zakonu koji je bio u primeni na Kosovu na dan 22. marta 1989. godine, kazna će biti zatvorska sa dužinom trajanja između minimuma predviđenog zakonom za navedeno krivično delo u maksimumu od četrdeset (40) godina“.

Ista uredba, međutim, je takođe uključila eksplicitnu odredbu da će se ovaj novi član 1.6 primenjivati samo na krivična dela počinjena nakon 27. oktobra 2000. godine.

Zbog opšteg principa da krivični zakon nije retroaktivan i eksplicitne odredbe sadržane u samoj Uredbi UNMIK-a 2000/59, jasno je da se ova uredba ne primenjuje na krivična dela počinjena 26. marta 1999. godine.

U skladu sa članom 3 važećeg krivičnog zakona, zakon na snazi u vreme kada je krivično delo počinjeno se primenjuje na izvršioca, a u slučaju promene važećeg zakona pre konačne odluke, primenjuje se zakon koji je povoljniji za izvršioca. Ista odredba je uključena u Krivični zakon koji je bio na snazi od 6. aprila 2004. godine do 31. decembra 2012. na osnovu člana 2 i u KZ SFRJ po članu 4.

Veće uviđa opšte pravilo krivično- pravne teorije da sudovi moraju uzeti u obzir sve zakone koji se mogu primeniti na izvršioca u vremenskom periodu od izvršenja krivičnog dela do donošenja konačne odluke, iako možda oni ne budu više na snazi.

Veće smatra da je zakon koji je najpovoljniji za optuženog KZ SFRJ, izmenjen i dopunjen uredbom UNMIK-a 1999/24 koja je ukinula smrtnu kaznu. Naknadni zakoni nisu povoljniji jer oni predviđaju duže kazne za počinjena krivična dela.

Na osnovu člana 142 KZ SFRJ, kazna za krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva je bila najmanje pet godina zatvora ili smrtna kazna. Kako je navedeno, smrtna kazna je ukinuta Uredbom UNMIK-a 1999/24. Opšta maksimalna kazna zatvora koja je zaprećena KZ SFRJ je bila 15 godina shodno članu 38 (1) KZ SFRJ.

Kazna propisana za krivično delo iz člana 142 KZ SFRJ je kazna zatvora od 5 godina do 15 godina. Osnovni sud je, odlučivši da važeći zakon propisuje kaznu zatvora od 5 godina do 40 godina, zbog toga počinio grešku u zakonu, koja se mora ispraviti.

Izuzev gore navedenog, veće ne nalazi da je Osnovni sud načino greške u primeni krivičnog zakona. Osnovni sud je pravilno utvrdio elemente krivičnog dela i našao da je okrivljeni odgovoran za krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva u skladu sa članovima 22 i 142 KZ SFRJ.

G. Odluka o krivičnim sankcijama

Kao što je već rečeno, veće napominje da je propisana kazna za krivično delo iz člana 142 KZ SFRJ u vezi sa Uredbom UNMIK -a 1999/24 kazna zatvora od 5 do 15 godina.

Pored toga, veće je pažljivo razmotrilo otežavajuće i olakšavajuće okolnosti koje je utvrdio Osnovni sud.

U svetlu olakšavajućih i otežavajućih okolnosti koje je Osnovni sud pravilno utvrdio i s obzirom na to da maksimalna kazna propisana za krivično delo iznosi 15 godina (a ne 40 godina zatvora), veće je odlučilo da je kazna od 6 (šest) godina zatvora odgovarajuća kazna za okrivljenog za izvršenje utvrđenog krivičnog dela. Žalbeno veće, u skladu sa članom 41 KZ SFRJ, izriče kaznu u granicama utvrđenih zakonom i uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti, kao i svrhu kažnjavanja navedenu u članu 33 KZ SFRJ.

Vreme provedeno u sudskom pritvoru od 26. jula 2013. godine biće uračunato u kaznu okrivljenog.

H. Završne napomene

Apelacioni sud, iz razloga koji su elaborirani u ranijem tekstu, odbacuje žalbu odbrane i po službenoj dužnosti preinačuje osporenu presudu u vezi sa primenom krivičnog zakona u pogledu izrečene krivične sankcije i visine izrečene kazne. Veće preinačuje osporenu presudu i okrivljenom izriče kaznu od 6 (šest) godina zatvora za izvršeno krivično delo iz članova 22 i 142 KZ SFRJ. U preostalim delovima, osporena presuda se potvrđuje.

Pisana presuda sa obrazloženjem je završena dana 7. aprila 2015.

Predsedavajući sudija

Hajnalka Veronika Karpati
sudija EULEX- a

Član veća

Član veća

Elka Filcheva-Ermenkova
Sudija EULEX- a

Fillim Skoro
Kosovski sudija

Zapisničar

Alan Vasak
Pravni službenika EULEX-a

Apelacioni sud
Priština

PAKR 397/14

24. mart 2015.